

narcose of locale anaesthesie werd gegeven. Het zou anders denkbaar, en zelfs waarschijnlijk zijn, dat de ene groep de „bad risks” omvatte, die onder plaatselijke gevoelloosheid werden behandeld en de andere groep degenen die niet voor de narcose waren afgekeurd en dus in betere toestand waren. Uit het meegedeelde blijkt niet of de cijfers in dezen zin wel vergelijkbaar zijn. Terecht maakt collega VOORHOEVE op dit punt dan ook een voorbehoud.

Mag ik van deze gelegenheid gebruik maken te wijzen op het bestaan van een „Mathematisch Centrum” in Amsterdam, waar men op verzoek ook voor medici statistisch materiaal op bruikbaarheid en bewijskracht toetst en in het algemeen advies geeft in wiskundige aangelegenheden? Het adres is: 2e Boerhaavestraat 49.

Terwolde, 7 Juni 1950

H. R. VAN DER MOLEN

BEHANDELING VAN VERRUCAE PLANAE JUVENILES MET SULFADIAZINE

Coll. MEYLER maakt in het nummer van 12 Augustus, blz. 2260, bezwaar tegen de door mij voorgestelde therapie van verrucae planae juveniles met sulfadiazine, op grond van huidafwijkingen, die soms door dit medicament worden veroorzaakt. Ook interne afwijkingen tengevolge van toediening van sulfapraeparaten worden beschreven.

Inderdaad zijn deze bijverschijnselen mogelijk, echter bij de door mij voorgestelde dosering wel zeer zeldzaam. Bij geen der door mij behandelde patiënten is van deze verschijnselen sprake geweest. Ik geloof, dat de vrij algemeen gebruikelijke therapie met jodetum hydrargyrosi flavum, een grotere kans op bijverschijnselen zal geven.

Verrucae planae zijn van onschuldige aard, kunnen echter bij grote uitgebreidheid en door localisatie in het gelaat voor de patiënt hinderlijker zijn dan griep.

De waarschuwing van coll. MEYLER mag echter een aansporing zijn om slechts onder nauwkeurige observatie van de patiënt het sulfadiazine toe te passen en dan in die gevallen, waar localisatie en uitgebreidheid der aandoening dit wenselijk maken.

Den Helder, 12 Augustus 1950

K. J. PRONK

BUITENLAND

BUITENLAND

WERELDBERICHTEN. — FINANCIËLE ZORGEN. De derde algemene vergadering van de Wereldgezondheidsorganisatie dit jaar te Genève gehouden, ondervond financiële druk bij het vaststellen van haar plannen. Negen landen hebben hun lidmaatschap opgezegd, achtien zijn nog achterstallig in de betaling van hun bijdrage over 1948, vier en twintig over 1949. Men houdt er dus rekening mede, dat het bedrag van 7.3 miljoen dollars, ter besteding in 1950 bestemd, niet beschikbaar zal zijn en heeft de beraamde uitgaven reeds besnoeid. De begroting van 1951 toont dan ook het lagere eindcijfer van 6.150.000 dollars.

De afgevaardigde van Zweden, voorzitter van de programma-commissie, heeft alle afgevaardigden verzocht naar huis terug te keren met het vaste plan bij hun regeringen aan te dringen op een verhoging der contributie met 10 tot 15 pCt. De presidente der derde algemene vergadering, de vrouwelijke minister van volksgezondheid van India, opperde het denkbeeld dat ieder land Wereldgezondheidspostzegels zal uitgeven. „It is on the peoples' pennies rather than on the governmental donations that we will thrive” (*WHO Newsletter*, Juni-Juli 1950).

ENGELAND. — HET OORLOGSGEDENKTEKEN IN DISCUSSIE. Het ontwerp van de fontein, die ter ere van de in de oorlog gevallen geneeskundigen in de Court